

«Росли укупочці», «Тече вода з-під явора», «І мертвим, і живим...» [2], «Мені однаково» [3], «Ой діброво – темний гаю» [4] та ін. Тобто майже всі поезії, присутні у шкільній програмі, мають втілення у сучасних піснях цього колективу.

Літературно-музичний проект «Наш Шевченко: шлях до свободи» був презентований наприкінці 2015 року. З ним гурт об'їздив багато міст в Україні і за кордоном та вже більше тисячі музикантів із різними камерними оркестрами зіграли цей проект. На мою думку, найцікавішим прочитанням проекту стало спільне виконання влітку 2016 року цієї концертної програми «Сестрами Тельнюк» і Академічного симфонічного оркестру Луганської обласної філармонії (диригент – Євген Тутевич), евакуйованого з окупованої території. Ці виступи надалі лягають в основу відеOVERSII проекту.

Одна прослухана сучасна пісня на слова класика, потужно вписана в історичний контекст і національне відродження сучасної України, і навряд у когось виникнуть запитання щодо актуальності творчості великого поета і борця за Україну – Тараса Шевченка. А його творчість знову допоможе нам, українцям, відстоювати національне і краще зрозуміти самих себе, і в цьому є великий педагогічний потенціал актуалізованої української класики.

Література

1. Наш Шевченко : шлях до свободи [Електронний ресурс] – Режим доступу : <https://youtu.be/P94Cp69kj0w> .
2. Шевченко Т. І мертвим, і живим... [Електронний ресурс] – Режим доступу : <https://youtu.be/U7hxrUgsubc> .
3. Шевченко Т. Мені однаково... [Електронний ресурс] – Режим доступу : <https://youtu.be/UL08MwQo67k> .
4. Шевченко Т. Ой, діброво... [Електронний ресурс] – Режим доступу : <https://youtu.be/8xJmp6Z7Vqk> .

Дорошева К.А., здобувач факультету інженерів землевпорядкування

Науковий керівник – **Князь Т. М.**, канд. філол. наук, доцент

НАЦІОНАЛЬНА ІДЕЯ Т. Г.ШЕВЧЕНКА У ВИХОВАННІ ПАТРІОТИЗМУ

У сучасних умовах національно–патріотичне виховання молодого покоління набуває особливої актуальності, адже воно викликане формуванням почуття любові та відданості Батьківщині, національної

гордості, розумінням історії й культури, прагненням утвердження у світі як високорозвиненої нації.

Значний вплив на зміцнення національної ідентичності, а іноді й вирішальну роль у її формуванні мають визначні мовні особистості. До таких належить український поет і художник, історик і філософ, мислитель Тарас Григорович Шевченко. Він був людиною універсальних обдарувань й інтересів. Усе його життя і творчість були присвячені українському народу. Поет мріяв про ті часи, коли його країна буде незалежною суверенною державою, коли в Україні шануватимуться мова, культура та історія народу, а люди будуть щасливими.

Творча спадщина видатного українського поета є духовною основою, на яку ми повинні опиратися. Національна ідея Т.Г. Шевченка була пов'язана з реалізацією загальнолюдських демократичних цінностей у незалежній Україні. Великий Кобзар влучно описував емоції, внутрішній стан простих людей, яким прийшлося пережити безліч страждань, натисків і пригнічень. Вийшовши з кріпацького середовища, поет не тільки пізнав гірке життя простого народу (це бачили й інші), він ще й усвідомлював неможливість такого існування, потребу пробудження національної свідомості, гідності. Для цього Шевченко утверджував українську ідентичність поетичним словом, сюжетами, малярством. Стимулом цього покликання були внутрішня незалежність, почуття національної гідності: "Треба любити й пишатися найкращою своєю матір'ю. І я, яко син її великого сімейства, служу, якщо не ради добра для нього явного, то, принаймні для слави імені України" [1, с. 11]

Кожен, хоча б раз в житті, тримав у руках «Кобзар», читаючи твори, переживав разом з героями, співчував знедоленим, тривожився за долю України. Тому, якщо ми хочемо щасливе майбутнє, ми повинні пам'ятати минуле, цінувати митців, яких подарувала нам Україна.

Основну роль у вихованні патріотизму, любові до рідного народу, на думку Тараса Шевченка, відіграє рідна мова, яка є відображенням культурних і духовних надбань нації, загальнолюдських морально-етичних цінностей суспільства. Поет надихав українців любити, пізнавати та поважати українську мову, тому що без любові до материнської мови людина не може бути вірною ані своєму народові, ані державі. "Не цурайтеся того слова,

що мати співала, як малого сповивала, з малим розмовляла", – закликав поет [130].

«Учіться, читайте, і чужому научайтесь, і свого не цурайтесь», – так звертається Тарас Шевченко до нащадків із проханням поважати, шанувати не тільки свої українські народні святині (мову, культуру, традиції, звичаї), а й навчатися в інших народів.

Отже, життя і творчість видатного поета Тараса Шевченка зорієнтовані на виховання національно-патріотичних почуттів, любові до рідної України та її народу.

Література

1. Андрущенко Т. Святеє сонечко загляне / Т. Андрущенко. – Київ : Либідь, 2003. – С. 11–18
2. Савченко О. Літературне читання: підруч. / О. Савченко. – Київ: Освіта, 2013. – 192 с.

Дятло Є. В., здобувач агрономічного факультету

Науковий керівник – **Петрова Т. О.**, канд. філол. наук, доцент
Харківський національний аграрний університет ім. В.В. Докучаєва

ТАРАС ШЕВЧЕНКО – МАЙСТЕР ГРАВЮРИ

Тарас Шевченко мав феноменальну природу як людини та митця, обдарування в поетичному слові й образотворчому мистецтві. З особистих свідчень Т. Шевченка, а також з архівних документів відомо, як старанно він навчався малювати спочатку в класах при Товаристві заохочення художників, а потім і в Академії мистецтв. Творчість митця-художника особливо приваблює сучасних науковців, зокрема Д. Антоновича, Л. Владича, Д. Степовика та ін. Попри активні вивчення образотворчої спадщини поета, усе ж таки потребують глибшого дослідження Т. Шевченка як майстра гравюри. Це і визначає актуальність нашого дослідження.

У становленні професійної майстерності Шевченка-художника провідну роль відіграв видатний російський живописець К. Брюллов, який був не лише його вчителем, а й старшим другом. У ранніх графічних і малярських працях українського художника можна відстежити вплив творчої манери К. Брюллова.

Дослідники живописної спадщини Т. Шевченка зазначають, що в його мальовницькому доробку є портрети, жанрові композиції, зображення краєвидів, малюнки на біблійні, історичні й літературні сюжети, книжкові ілюстрації. Але найбільшого визнання за життя він отримав саме за гравюри. Гравюра є однією з найпопулярніших